

مطالعات دوچرخه و پیشنهاد مسیر ویژه دوچرخه در شهر تبریز

مهرداد مرادی^{۱*} ، فردین

رستمی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی عمران،

دانشگاه سراج تبریز، mehrdad.moradi637@yahoo.com

۲- کارشناس ارشد راه

وترابری، Rostami fardin @yahoo.com

چکیده

در شهرهای بزرگ جهان از جمله تبریز در ایران، حجم بالای سفرهای درون شهری کار سیستم حمل و نقل عمومی را با مشکل مواجه و علاقه ی مردم به استفاده از خودروهای شخصی نیز ظرفیت خیابان های شهر را پر کرده است، که می توان با تدابیری استراتژیک دوچرخه را جهت جابجایی عموم، جایگزین وسایل نقلیه موتوری نمائیم و فاصله ی رقابتی خود را با جوامع و شهرهای پیشتاز جهانی کمتر کنیم. روش تحقیق در این مقاله ارزیابی راندمان دوچرخه نسبت به اتومبیل، با استنتاج از نیروهای مقاومتی موجود، میزان مصرف انرژی، میزان آلاینده ها و تنوع کاربران است. ما در این مقاله کوشیده ایم تا با بررسی علت عدم استقبال مردم و شکست مسیرهای ویژه قبلی دوچرخه در طرح های گذشته در جهان که با مشکلاتی مانند شرائط نامساعد جوی که بر کیفیت دوچرخه سواری تاثیر فراوانی داشته و استقبال از دوچرخه سواری را محدود کرده بود و همچنین خطر برخورد با وسایل نقلیه موتوری که جان دوچرخه سواران را به خطر می انداخت و پایه گذاری قوانینی جهت ایمنی دوچرخه سواری و بررسی حرکت دوچرخه سواران براساس سرعت طرح، زمان، شیب مسیر و پیشنهاد یک مسیر ویژه برای استفاده در تمام طول سال برای سنین ۱۰ تا ۵۵ ساله در شهر تبریز را مورد مطالعه قرار داده ایم تا بتوانیم در آینده ای نزدیک، استفاده از اتومبیل شخصی را به حداقل رسانده و افراد را به انتخاب این وسیله مفید، سالم و با صرفه در سفرهای کوتاه و متوسط درون شهری سوق دهیم.

واژه های کلیدی: راندمان ، دوچرخه ، کیفیت ، وسایل نقلیه موتوری ، مسیر ویژه

۱- مقدمه

در سال ۱۹۷۰ میلادی با افزایش بهای نفت، بحران انرژی پدید آمد، در کشورهای در حال توسعه یافته موضوع صرفه جویی در انرژی و نگاه حمایتی به محیط زیست، و کاهش استفاده از خودرو سواری و استفاده از دوچرخه در سیستم حمل و نقل شهری مورد توجه قرار گرفت. و برنامه ریزی گسترده ای برای